

ЕМСУРА ХАМЗИЋ

ЋУТАЊЕ

ЋУТАЊЕ

Хоћу да ћутим,
Не говорим ништа,
Јер немам ником,
Ништа више рећи.
Као земља ћу,
Ко вода, ко дрво,
Постојањем својим
Шумити и тећи.
И тврда бити,
Као камен што је,
Док могне издржати,
Ломно тијело моје.

Ником ни ријечи,
Никоме ни гласа!
У ћутању је,
Ако има спаса!!!

МОЛИТВА

Врати милост у људе,
И мирис свелом бехару,
И радост зрења врати плоду,
Обасјај воду у бунару.

Разбистри, Боже, људске очи,
provedри мисли; срца зацијели,
да опет лете ластавице,
вјетар шумори, снијег се бијели...

Јер овај сумрак, ни дан ни вече,
ова језа сред врелог љета,
не може ничим да се опере
осим пречистом сузом дјетета!

ПРЕЂА

Не знам ја колико је сати,
Ни који је вијек.

Давно су ми убили пјесму и птицу,
Које су вријеме моје казивале.

Одавно свануло није,
А по томе, некад,
Рачунали смо дане.

Времена више нема,
Ни мача, нит ковача.
Вуку се дани превејани,
Ил црним концем
Превезани.

Мрко у нас, мрка вуна гледа,
која се у крупна клупка спрела.

Са врха брда, неко их упорно пушта,
Да замршену, своју тамну пређу,
У неразмрсив покров плету,
И теби и мени...

Мрка вуна, мрко у нас гледа.

ПРОЛАЗЕ ЉУДИ

Пролазе људи,
Ко под мишком, ко грлећи,
Ко на леђима
Невољу своју носећи.

Неки скривајући,
Други са осмијехом,
А трећи судбину своју,
На сав глас кунући.

Пролазе људи,
Разних ћуди,
Неког мајка чека.
Неког драга куне.

А они играју жмуре,
Они кући не журе.
Празних груди.
Пролазе људи.

РАЗИЂОШЕ СЕ КИШНИ ОБЛАЦИ

Разиђоше се кишни облаци,
Благ повјетарац душу мије,
Сунце је дијете тек нахрањено,
Што се изнова, невино смије.

Шума је ведре, рукаве сквасила,
Па стреса капи са птичијег срца,
У трави тајни дукат блиста,
И све у бујној срећи грца.

Од мене није остало ништа,
Тек сунчев зрачак што се злати;
На зиду сједи дјевојчица,
А на ливади њена мати.

СУТОН

Тишина се гусне у капљице таме,
А птице начас, и пјесму напусте.
Босим стопалима пројуриш низ цесту,
И дјевојка сплете плетенице густе.

Развије се тада застава Твог гласа,
и минарети се осунчају њиме.
Земљи ничице падну милиони,
и Твоје свијетом зажубори име!

Пресахну врела, па поново лину,
а жубор прерасте у златну тишину.
Откину се малине, сузе дјевојачке,
док сунце дијели дукате из пљачке!